

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Ad uxorem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

DE AMORE CONIUGALI.

Te belli, te cædis amor non mollia tangunt
Oscula, non gratæ dulcia ad arma uices.
Immemor amplexus & murmura blanda relinquis
Immemor? o' mira rusticitate deum.
Non tibi post iuuenilem operam, mixtasq; querelas
Succurrit lenis lassa per ossa sopor.
Non facilis post bella quies? frustra q; capillum
Nunc colit, & roseo splendet ab ore Venus.
Heu heu crudeles coeunt ad signa manipuli.
Heu heu non se gnes miles obarmat equos.
Militiã sequitur uates, fert tela maritus,
O' graue coniugium, Pieridesq; malas.
Otia Picridum fuerant, requiesq; maritis.
Non mihi coniugium, non mihi musa ualet,
Sed neq; me uel tela mouent, uel letifer hostis,
Aut iuga perpetua continuata nuue.
Tu coniux, tu sola moues, tu causa dolorum,
Qua sine nec uideor uiuere posse mihi.
Lux grauis, at grauiora manent me somnia noctis,
Somnia imaginibus nigra futura suis,

AD VXOREM.

p Arce meum coniux absens temerare cubile,
Castaq; legitimi fallere iuratori.
Ne'ue alij compone, leues imitata puellas,
Neu mihi sint fidei pignora uana tue.
Qui primus lateri ferrum crudele reuinxit,
Mouit & audaci ferrea bella manu,
Illi sint tristes diræ, cineremq; reuellat
Ianitor, & rabida deterat ossa fame.

Ille mihi caros iuueni detraxit amores
 Durus, & à domina iussit abesse mea.
 Ferrum hosti, cupido noceat cur ensis amanti?
 Tela absint. felix me mea teda iuuet.
 Tu tamen interea cari memor usq; mariti,
 Pro reditu coniux plurima uota dabis.
 Assistatq; tibi soror, & sanctissima mater,
 Absentis curas quæ leuet usq; uiri.
 Et tela noctes, & acu traducere lucem
 Exemplum fidei Penelopea docet.
 Illam non longi mutarunt tempora cursus.
 Non simili ad Troiam prælia gesta mora.
 Casta mane. neu te lusus, neu munera uincant.
 Coniugij dotes uita pudica facit.
 Sive domi tristes fuso solabere curas,
 Sive foris festæ tempora lucis agent,
 Coniugis occurrant animo tibi mille labores,
 Me cœli plumias sydera iniqua pati.
 Forsitan & lateri seuum quis dirigat enses,
 Et quæ præterea mille timenda time.
 Dum uir abest, neglecta sinus, incompta capillum
 Mœsta sedet uidua Laodomea domo.
 Sæpe illam Aemoniæ blandis adiere puellæ
 Alloquijs, cultus indue dia tuos,
 Neglectas dispone comas, quid lucida fronti
 Gemma? quid à digitis anulus omnis abest?
 Non cultus capit illa suos, non lucida fronti
 Gemma micat, digitis anulus omnis abest.
 Quid non Euadne Thebas urgente marito,
 Impia cum fratres traxit ad arma furor.

DE AMORE CONIUGALI

Ah quàm difficiles egit nocternusq; diesq;
Ah quàm omnis miseræ pectore sensus abit.
Non choreæ, cantusq; iuuant, non porticus illam,
Publica, non templis uota, sacerue dies.
Euadne quid sola domi, quid pensa, columq;
Vsq; trahis? lacrimis humidaq; ora rigas?
Me miseram cui læter abest, cui dextera cesset,
Cui colar, & formæ debita cura meæ est.
Ergo inter famulas, lanæq; addicta trahendæ
Squalida neglecto delitet in thalamo.
Vtraq; laudata est, exemplumq; utraq; fidæ
Coniugis, & casti certa fides thalami.
Sed neq; sic te exempla mouent, ut non magis ipsa
Coniugis officio sponte fruare bono.
Quodq; decet castas, sola uirtute magistra
Exequere, & per te quid decet, ipsa sapis,
In partemq; uenis nostrorum sponte laborum,
Remq; domi, & natos qua licet arte iuuas.
Forsitan & nobis, quæ sit mens ipsa requiris,
Ne ue tui mihi sit mutua cura times.
Non ita nos facili iunxit concordia nexu,
Vt sine te coniux ulla sit hora mihi.
Nec sic nostra leui firmata est pignore dextra,
Non sit ut in nostro pectore prima fides.
Vt præsens mihi sola quies, sic pectoris absens
Vna tenes curas, tu regis una uirum.
Sed dabitur, cum læta feret pax otia nobis,
Reddere tam cito munera coniugio.
Tum liceat thalamoq; frui, socioq; cubili,
Mutuaq; in tacito gaudia ferre simu.

Tum noua suscipient uires incendia rursus,
 Rursus & inuicias uincula castus Hymen.
 Interea memor ipsa tori, sanctiq; pudoris,
 Spe modo uenturi tempora falle uiri.
 Nec spes destituet, namq; ultima ducitur æstas,
 Candida cum celeri sub pede musta fluunt.
 Frigidus Illyricis Aquilo dimissus ab oris
 Admonet hybernas haud procul esse niues.
 Defunctusq; dari sibi postulat otia mules,
 Et parat ad patrios arma referre Lares.
 Ipse mihi uideor iam primæ ad limina portæ
 Iam thalami cupidus uictor adesse fores.
 Teq; meos inter collapsam uita lacertos
 De desiderio languida facta mei.
 Atq; ubi mens redijt longo sermone referre
 Quantum difficile est coniuge abesse suo.
 Implicitamq; humeris, atq; oscula grata ferentem
 Vix redijisse tibi credere posse uirum.
 Quod tu sancte toros celebras qui Hymenæe maritos,
 Annue, & his precibus candidè diue ueni.

ANIMVM SVVM Alloquitur.

h Eus ibis, sine me tamen ibis, quo duce quæso
 O' anime? an'ne amor est, qui tibi monstrat iter?
 Salicet ille uix tibi duxq; comesq; futurus,
 Et dominæ tecum commodus hospes erit.
 I felix, felixq; redi, felicior hospes.
 O' utinam qui te, nos quoq; ferret amor.
 Me miserum quanti montes, & flumina quanta
 Amplexus prohibent cara Ariadna tuos.